

Klub kaktusářů Plzeň
založen 1965

Zpravodaj č. 4

září 2025

26. ročník

Vážení přátelé,

Začíná nový školní rok a to znamená, že se budeme opět scházet na našich pravidelných členských schůzích. Doufáme, že jste si plně užili léto a potěšili se Vašimi rostlinami. Ostatně, že Vám to kvetlo „o sto šest“ svědčí i četné příspěvky na naší klubové whatsapp-ové skupině. Je skvělé, že o sobě takto víme. S řadou z Vás jsme se také viděli na našich pravidelných letních setkáních ve sbírkách některých našich členů. Chtěli bychom touto cestou poděkovat Vládovi Macháčnému, Honzovi Jíškovi, Milanovi Kůrkovi, Mílovi Hájkovi s rodinou, Milanovi Douděrovi, Honzovi a Janě Hrdličkových, Jirkovi Vinařovi, Heleně a Ivanovi Rousových a Arnoštu Křenkovi za pozvání a srdečné přivítání. Moc se nám u Vás líbilo, často bylo obtížné se včas rozloučit. Budeme rádi, pokud budeme moci v této tradici pokračovat i napřesrok.

V dubnu k nám dorazila smutná správa, že zemřel náš dlouholetý předseda pan Jaroslav Šklebený. Předsedou byl od roku 1976 až do roku 1996, tedy plných 20 let. Rozhodli jsme se mu věnovat toto číslo zpravodaje jako malou vzpomínku a poděkování. Kdo jste jej znal, zavzpomínejte s námi.

Jiří Musil, KK Plzeň

Program členských schůzí

měsíc	přednáška	tombola	nedělní návštěva
Září 2025	M.Kůrka – Argentina 2024	L. Hilburger	Kolokvium
Říjen 2025	R.Jícha – Poprvé v Mexiku	J.Skála	F.Maršálek
Listopad 2025	V jednání	M.Halada	Nekona se

Nedělní návštěvy

V září již tradičně z důvodu konání Kolokvia nedělní návštěvu neorganizujeme. Individuální návštěvy si ale bude možné domluvit tak jako každý rok během sobotního dopoledne.

V říjnu navštívíme sbírku **Franty Maršálka na adrese Písek 23, Líšřany**. Franta je náš dlouholetý člen a po menší přestávce opět naplno kaktusaři. Je zkušený pěstitel, a tak není divu, že má už skleník opět skoro plný. Sejdeme se na místě v neděli 14.10. po 10 h.

Společenská kronika

V říjnu oslaví naši členové **Karel Tobek** (50 let), **Josef Rach** (70 let) a **Josef Machalíček** (80 let) svá kulatá jubilea. Všem se srdce blahopřejeme a přejeme hodně zdraví a pohody při naší společné zálibě.

Kolokvium

Dovolujeme si vás co nejsrději pozvat na v pořadí již 26.sympozium o kaktusech. Vše začíná tradičně již v pátek 12.9. od 16 h setkáním u předsedy na adrese Žižkova 45, Plzeň. V rámci již tradičního pátečního promítacího cyklu "kaktusářské osobnosti" tentokrát zavzpomínáme na legendu nejen plzeňského klubu na pana Doc.Habermanna, který by se letos dožil 95 let (narodil se 11.12.1930 a zemřel 14.9.2014). Uvidíte i doposud nikdy nepublikované záběry pořízené během rozprav s touto výjimečnou osobností.

Sobotní program začíná v 9:00 burzou a následně pokračuje hlavní program. Vše je organizováno tak, abychom nejpozději do 13 h skončili a zašli si na oběd. Oběd je předjednaný v sousední

restauraci U Lochoty za smluvní cenu 180 Kč. Na výběr bude guláš s houskovým knedlíkem a řízek vepřový nebo kuřecí s bramborovým salátem. Bude třeba si u vstupu vyzvednout stravenku, která Vás bude opravňovat k zakoupení vybraného obědu. Je to z toho důvodu, abychom mohli v 10 h nahlásit požadavky restauraci a oni připravili odpovídající počet obědů a mohli výdej co nejvíce urychlit. I tak bude dobré, když se tam neobjevíme všichni najednou v jeden okamžik. Můžete si samozřejmě objednat i cokoliv jiného z nabídky restaurace, ale v tom případě se budete muset obrnit trpělivostí, protože přednostně budou vydány smluvené obědy. Během odpoledne samozřejmě budete moci navštívit také sbírky v Plzni a okolí. Budeme v nových prostorech, kde bude zároveň v přízemí probíhat burza akvaristů. Dbejte prosím instrukcí u vchodu. Vše je domluveno tak, že si zakoupíte vstupenku u toho, na kterou akci jdete (nekupujte ji tedy u akvaristů, ale u nás) s tím, že se budete moci pohybovat v prostoru obou akcí. Na sále bude zajištěno drobné občerstvení, takže o svou kávu ani pivo určitě nepřijdete.

Podrobný program naleznete na konci Zpravodaje a na webových stránkách.

A opět připomínám, Kolokvium je čas, kdy kaktusářský svět přichází sem k Vám. Neměli byste u toho chybět!

Vzpomínky Jardy Šklebeného

Od dětství jsem bydlel na venkově a květiny na zahrádkách a za okny byly tak běžné, že nebudily zvlášť u dětí žádnou pozornost. Přesto si vzpomínám, že jsem se zastavoval před okny, kde byl nějaký kaktus. Sortiment byl slabý, nějaký echinopsis, vánoční kaktus, aloe, přesto tyto rostliny upoutávaly mou pozornost. Také jsem občas nějaké odnože přinesl domů, za krátký čas však na přemíru mé péče, hlavně vydatné a pravidelné zálivky zašly.

Kaktusářit jsem začal po seznámení se s Kamilem Vokurkou. Abych napodobil jeho podmínky, vyrobil jsem z šesti cihel na zahradě malé "pařeniště", kaktusy tam přenesl a přikryl kouskem skla. Zbývalo však ještě kousek místa, a tak časem k misce přibýly keramické květináčky s kaktousky, které donesla manželka z práce. Tímto činem jsem se vlastně stal kaktusářem, neboť již příští rok na jaře jsem dělal pařeniště větší. Bylo rovněž zapuštěné v zemi, ale již dřevěné a přikryté křídlem starého okna o rozměrech asi 100x50 cm. Tehdy se i u mě projevila jedna z posedlostí začínajícího kaktusáře – mít zcela zaplněný skleník, nebo pařeniště, a tak jsem se začal pít po dalších zdrojích kaktusů.

Jedním ze zdrojů, na mé tehdejší finanční poměry velmi náročným, byla pražská prodejna kaktusů v pasáži Laterna magica na Národní třídě. Kdykoliv se mi podařilo ušetřit trochu peněz což při mém platu 1.100 Kč nebylo právě snadné – manželka již byla na mateřské dovolené. Ještě že jsem měl jako železničář jízdenku za 3,- Kčs, a tak jsem si z Prahy postupně přivezl své vzácné kaktusy – *Hamatocactus setispinus*, *Gymnocalycium baldianum* a *denudatum* a jednou dokonce roubovanou *Lobivii densispinu* za 35 Kč. Jednou se Kamil Vokurka od někoho dověděl, že mají v Praze *Astrophytum myriostigma* a tak jsme si oba vzali dovolenou a okamžitě vyrazili. Šťastně jsme pořídili a vezli si domů každý jednu biskupskou čepičku velikosti asi 3 cm za 16 korun.

Počátkem roku 1965 jsme se s Kamilem Vokurkou stali členy pražského Kroužku kaktusářů, začali dostávat pravidelný časopis – tenkrát ještě cyklostylovaný na zažloutlém papíru, z něhož čouhaly kousky dřeva a v prosinci se zúčastnili jejich pravidelné Mikulášské schůze. Zde jsme měli možnost na vlastní oči spatřit velikány tehdejšího českého kaktusářství pány Pažouta, Valníčka a začínající hvězdu Ing. Voldána. Na této schůzi byla již tradiční bezplatná tombola každý los vyhrával a já vyhrál nějakou haworcii a byl jsem dost zklamaný. Na schůzi nabízel pan Pach – jeden z PAPABOLISu semena a já si objednal od každého druhu po jedné porci. Pan Pach pěstoval pouze gymnokalycia a tak můj první výsev v roce 1965 byl samá gymna. Možná proto, že mezi nimi nebyly žádné vzácnosti, byl poměrně úspěšný, a tak jen povzbudil mou chuť do dalšího kaktusáření.

V roce 1965 jsem se seznámil s již zesnulým Honzou Tolarem, který bydlel ve Zruči a na zahrádce měl trochu víc kaktusů než já, také v pařeništi – později si postavil i malý skleníček. Od něho jsem získával další rostliny a zkušenosti a byl to on, kdo mě zavedl do tehdejšího ráje všech začínajících plzeňských kaktusářů k panu Emilovi Krejčíkovi. Tady jsem poprvé uviděl opravdový kaktusový skleník se sbírkou starých krásných rostlin, některé z nich údajně získal otec pana Krejčíka od samotného A.V. Friče. Mne však zaujalo hlavně nevidané obrovské množství čile se k světu majících semenáčků. Přímo trhaly dřevěné bedýnky, v nichž byly umístěné. Pan Krejčík příliš často nepřesazoval a co hlavně, byly k mání za cenu nevidané nízkou 3 Kč za kus. Tak se stalo, že po několika návštěvách této sbírky bylo moje "veliké" pařeniště zcela zaplněné a já začal pomýšlet na stavbu opravdového skleníku. Ten jsem s pomocí mého hodného tchána postavil v roce 1965. Byl vybudován ze tří starších pařeništních oken a částečně zapuštěný v zemi.

S Honzou Tolarem jsme na jaře 1965 podnikli na motorkách objíždku Plzně, abychom se seznámili s nějakými dalšími kaktusáři. Jezdili jsme podle starého adresáře, který Honza někde sehnal. Po objetí několika prvních adres jsme to však vzdali, neboť nikdo z uvedených už kaktusy dávno nepěstoval. V této době jsem se domluvil s p. Pachem z Prahy na návštěvě jeho sbírky, kterou měl umístěnou ve skleníku pronajatém od zahradnických závodů naproti Olšanským hřbitovům. Tento skleník byl známý pod názvem PAPABOLIS podle začátečních písmen pěti kaktusářů, kteří ho společně obhospodařovali. Tato návštěva na mě udělala ještě větší dojem než u pana Krejčíka, několik dní a nocí jsem skleník stále viděl před očima. Je to tak ostatně i dnes, že by už stařecká paměť? Gymnokalycia pana Pacha, obrovská stará astrofytka pana Pažouta, koryfanty myslím pana Lichtnekera. Škoda, že tento skleník za krátkou dobu zanikl při likvidaci zahradnictví, a tak jsem asi jeden z mála žijících pamětníků jeho největší slávy.

Rok 1965 byl mimo jiné pro mne významný i tím, že konečně začal vycházet první poválečný tištěný časopis Kaktusy. Sice jen s černobílými obrázky, podobný Kaktusářským listům, které jsem si půjčoval od pana Čermáka z Klatov, bývalého kaktusáře a v té době rovněž zaměstnance ČSD. Od něho jsem měl také půjčenou Smržovu knihu o kaktusech a tato literatura se stala slabikářem mých kaktusářských začátků.

Největší událostí tohoto roku však bylo založení Kroužku kaktusářů při botanické zahradě v Plzni. Historii jeho vzniku popsal zasvěceně jeden z iniciátorů jeho založení Ing. Vrt v naší kronice a já jen podotýkám, že to byl čin opravdu záslužný.

V kroužku jsem se seznámil s mnoha kaktusáři, zvláště s jeho pozdějším předsedou a mým předchůdcem v této funkci panem Davidkem. Jako jeho místopředseda jsem s ním velmi úzce spolupracoval až do doby, kdy přestal chodit na schůze.

Já jsem v té době v Třemošné nakazil a za členy kroužku získal př. Dobiáše, Pelikána, Voráčka a Hájka. Až na poslední jmenovaného již nikdo z nich nekaktusář. Považuji si za velkou čest, že mám zásluhu za vznik jedné z nejkrásnějších sbírek plzeňské historie tím, že jsem získal pro kaktusářství Slávu Šustera.

Se zrodem kaktusářského kroužku v Plzni se otevřely nebyvalé možnosti výměny a nákupu rostlin a semen, a tak se zákonitě můj skleník stával menším a menším, nastaly potíže se zimováním. Dokud jsem měl rostlin málo, zimoval jsem je ložnicí v regále, který jsem pro tento účel zhotovil. Kvůli pichlavým miláčkům se v ložnici nesmělo topit a když uhodily velké mrazy, nebyla teplota v místnosti daleko od bodu mrazu. Proto i manželka přijala s povděkem můj záměr postavit nový skleník s celoročním provozem.

Tento sen každého kaktusáře jsem začal stavět v létě 1968 a dokončil na jaře 1969, od té doby mají mé kaktusy stálé sídlo, které většina plzeňských kaktusářů zná. Samozřejmě, že po přestěhování sbírky do nového skleníku zůstala větší část plochy volná, a tak abych ji zaplnil a využil i vytápění, poskytoval jsem místo pro zimování některým méně šťastným přátelům. To trvalo pouze dva roky, neboť za tu dobu již byl skleník zase plný mých rostlin, navíc byl plný i starý skleník, jehož obyvatelé zimovali v novém regále pod parapetem.

V roce 1971 jsem začal přestavovat dům, a tak na kaktusy nebylo tolik času, omezil jsem i výsevy a ani v dalších letech již tolik sbírku nerozšiřoval. Pominulo to první vzplanutí, které bývá přirovnáváno k zamilovanosti mezi lidmi a nastalo to, čím je vydařené manželství – vyrovnaný, trvalý harmonický vztah s mnoha radostmi i starostmi.

Radost jsem měl z toho, jak rostliny prospívají, starosti byly snad jen občas s vedením plzeňské kaktusářské organizace jejímž předsedou jsem se stal po rezignaci př. Davídka roku 1976 a byl až do roku 1997. Úmyslně jsem použil výraz organizace, neboť za dobu mého předsedování několikrát změnila oficiální název. To je ale jiná historie a do tohoto povídání nepatří. Kaktusy se staly neodmyslitelnou součástí mého života a těžko si dovedu představit život bez nich a bez přátel kaktusářů.

Závěrem tohoto mého vzpomínání bych chtěl připomenout mladým začínajícím kaktusářům, že začátky kaktusářství mého a mých prvních přátel byly úplně odlišné od dnešních. Tehdy jsme rostliny od větších pěstitelů doslova vyžebřovali, obchodníci s kaktusy v dnešní podobě neexistovali, to málo co bylo k prodeji na výstavách bylo okamžitě rozebráno, nebyly ani nabídkové katalogy semen a rostlin jimiž jsme dnes zasypáváni.

Nechci zvedat káravě prst, na to se necítím ani dost starý, ani dost moudrý, ale myslím, že právě pro tyto nesnadné začátky velká část nás starších u své záliby vytrvala, a ještě dnes si dovede vážit i zdánlivě obyčejných kytek. Na rozdíl od některých dnešních začátečníků, kteří po počáteční honbě za drahými raritami zapomínají na získávání zkušeností s méně náročnými rostlinami a po prvních neúspěších kaktusářství nechají.

A ještě to nejlepší nakonec. Mimo mnoha krásných zážitků s rostlinami jsem za ta léta poznal mnoho lidí dobrých i horších, a hlavně získal spoustu přátel a vynikajících kamarádů doufám na celý život. A to myslím za to stojí.

Jaroslav Šklebený, 1998

Zájezd KKP 2025

Letošní klubový zájezd na severní Moravu v termínu 23.-25.5. jsme si náramně užili. Zúčastnilo se 38 osob, z toho 33 našich členů a 5 hostů z Klubu kaktusářů Příbram. Navštívili jsme 7 sbírek:

MUDr. Flek – Niva: nové skleníky, 300 m², honosná neobydlená rezidence.

Jaroslav Chvastek – Chlebovice: přestěhovaný polykarbonátový skleník, pěkné sukulenty (lithopsy, havorcie, euphorbie, pachypodia, conophyta), méně kaktusů (kolekce frailejí).

Lichých – Kyjovice 170: 3 generace kaktusářů, moc pěkné kytky z Chile, ale též velké diskáče, meláky, uebelmanie, letitá gymna, echinocereusy, kolekce epithelant.

Jaroslav Vích – Chuchelná: Dlouhý, starý, dvouvrstevný skleník plný wiginsií a noťáků s původem, milé posezení v altánu, buchtý, ochutnávka kořaliček. Společná fotka s El Prezidente.

Potykojc - Orlová: Rozlehlý skleníkový komplex, sbírku převzal po zesnulém Otakaru P. st. Otakar P. mladší, ale už to není co to bývalo.

P. Haník – Havířov-Bludovice: Nový barák s hliníkovým skleníkem, rozlehlá zahrada, bazén, staré kůlny a přístřešky na kaktusy, milé pohoštění – buchtý, domácí limonáda.

Zdeněk Jára – Štěpánov: To nejlepší na závěr. Velký fóliovník a skleník na střeše garáže. Járovo pěstitelský um až genialita byla vidět na každé rostlině. Pravokolečné raritní kytky ve skvělé kondici, výsevy vzácností, roubování, opylování, výživa, potlačování chorob, škůdců...

Ubytování 2 noci v rekreačním středisku Budoucnost (španělsky El Porvenir) ve Frýdlantu nad Ostravicí částečně v dřevěných táborových chatičkách (po 4 se dvěma patrovými lůžky) a částečně na pokojích v hlavní budově po šesti lidech jsme vydrželi, hlavně to bylo levné. Pivo točili Radegast – hořká 12 a ta se vyrábí v Plzni, takže dobrý.

Sobotní oběd byl domluven v restauraci U Komárků v Rohově. Objednali jsme si pomalu pečená kolena a byla skvělá. Paní majitelka nám je osobně roznesla a pak se s Jirkou K. nechala vyfotit.

Co dodat letošní zájezd se moc vydařil hlavně díky organizátorovi Jirkovi Konstantinovičovi. Moc mu za to děkujeme. Těšíme se na příští zájezd. Kam to bude Jiří?

Petr Kuták

Výstava Klubu kaktusářů Plzeň

Ve dnech 14. do 18. června 2025 se konala Plzeňská výstava kaktusů a sukulentů na veřejném prostranství U Zvonu. A vězte nebo ne, jednalo se o **jubilejní, 50. výstavu** za dobu fungování plzeňského klubu. Letos **vystavovalo 28 členů a hodnotící komise ve složení Robert Jícha a Helena Rousová** měla opět náročný úkol vybrat ty tři nejlepší expozice. Po dlouhém rozhodování nakonec komise udělila letošní **cenu Alberta kolekci Arnošta Křenka, Jany Černé a Henryka Sikory.**

I letos mohli návštěvníci během soboty posoudit, která kolekce se jim nejvíce líbila vhozením kulíčky, kterou obdrželi spolu se vstupenkou, do keramické nádoby. **Návštěvníkým „favoritem výstavy“ pro rok 2025 se stala kolekce Jiřího Musila.**

Děkujeme všem vystavujícím, stejně jako všem, kteří pomohli s instalací výstavy, se službami nebo těm, kteří přinesli rostliny pro děti. Bez vás všech bychom si takovou náročnou akci nemohli dovolit vůbec uspořádat. **Celkem se aktivně zapojilo 51 členů,** což je potěšitelné.

I letos, tedy **po šesté,** se podařilo zorganizovat díky našim členům z Klatov a okolí také **výstavu v Klatovech,** a to druhý červencový víkend během místní pouti. Tato výstava má úplně jinou atmosféru než její větší sestrice v Plzni. Je sice mnohem menší, ale o to srdečnější. Lidé se jdou na pouť pobavit a obzvláště děti pak baví malování obrázku kaktusů, za který si odnesou ten opravdový živý. Často se chlubí, že ty z minula stále mají a prosperují. Snad se jednou alespoň z některých stanou také opravdoví kaktusáři. A i kdyby ne, ta radost v jejich očích, kdy si hrdě odnáší zaslouženou odměnu, stojí za to.

Děkujeme všem, kteří s výstavou jak v Plzni, tak v Klatovech pomohli. Obzvláště velký dík pak patří Honzovi Vochocovi za nezištnou pomoc zajištěním přepravy drobného materiálu na výstavu a výborného občerstvení během přípravy výstavy.

Jirka Musil

Stavba fóliovníku

Vstup na výstavu

Oceněné expozice: Jana Černá, Henryk Sikora, Arnošt Křížek

Uvnitř expozice

Jana Černá, Jirka Musil, Vašek Pittř, Růžena Matulová

Vzpomínky na Jardu Šklebeného

..... Těžko psát o někom, kdo už není mezi námi kaktusáři, a přitom je to jako včera, kdy jsme spolu seděli a bavili se až do rána. No Jarda byl a zůstane pro většinu přátel fajn chlap, pan kaktusář a společník na dobré posezení. Poznal jsem ho při práci ve výboru KKP, kde jeho široký úsměv, skoro rošťácký způsob řízení výborovek, klasický kroužkový sešit (kdo ví dnes co je) na stole s pěti poznámkami a trvání na na dohodě o programu, než se bude podávat občerstvení... to byla jeho první poloha – přítel předseda.

Druhá moje vzpomínka Jardu jako na člověka, co měl spoustu zdravotních problémů, zejména astma ho moc trápilo. Několikrát šel na kaktusářskou schůzi na reverz přímo z nemocnice (kam ho jeho manželka odvezla) Foukátko měl vždy při ruce a často říkal, že asi dopadne jako Menšík, ale pak se ušklíbl a jelo se dál jakoby nic. Navenek nesl problémy klidně a moc o nich nemluvil. Ale jinak bych nenašel setkání a popovídání s ním, které by nebylo podnětné a veselé, a to včetně společných návratů z dlouho trvajících kaktusářských schůzí a také zejména z letních akcí "staré dobré doubravecké party"

Jardo!!! tvoje nudální ornáta a dixanthocentronky mě Tě při každé návštěvě skleníku připomenou jen v tom dobrém slova smyslu

Karel Škodlivec

Na Jardu Šklebeného mám spoustu vzpomínek. Bezvadnej chlap se smyslem pro humor, který báječně konvenoval s tím mým. Smáli jsme se stejným věcem a často jsme si rozuměli i beze slov. Stačilo kouknout, a oba jsme věděli. Často si vzpomenu na to, jakou měl Jarda smůlu, když jsme objednávali při nějakých akcích jídlo. Velmi často se stávalo, že jemu přistál na stole nějaký nepodařený, nevábný, nebo přinejmenším nejmenší kousek. Prostě jeho porce měla vždy nějaký ten cink. Jedna situace mi navždycky utkvěla.

U Havránků, kam jsme po schůzích v Doubravce chodili svažit hrdla a něco zakousnout, jsme si hromadně objednali párky. Každý tři nožičky. Za chvilku nám je číšník servíroval, ale jak jinak Jarda byl mezi posledními, kdo svoji porci dostal. Párečky byly vynikající, hořčice, křen, jedna báseň. Jen ta Jardova porce. Dvě nožky byly, jak se patří, ale ta třetí...prostě hrůza a děs. Byla barvy mrtvolně šedé, vůně značně nevábné. Nepochopím, jak mohl kuchař tohle dát na talíř. V nás to pochopitelně vyvolalo mírné veselí, ale cítili jsme, že tohle už bylo pro Jardu fakt přes čáru. Naše pobavení s námi v ten moment nesdílel.

Jak to s tou porcí tenkrát dopadlo, to už fakt nevím. Ale pamatuji se, když jsme spolu pospíchali na nádraží, neboť vlaky nám jely ve stejný čas i když každý opačným směrem, už se té situaci sám dokázal ze srdce zasmát. Prostě Jarda.

Jirka Vinař

Říkal, že zimní topení ho vůbec nezatežuje, že to je jeho relax. Ve skleníku měl kamínka na uhlí, a tak každé ráno si po snídani vzal doručенý denní tisk, šel do skleníku, zatopil a v klidu a bez vyrušování si přečetl celé noviny.

Vlád'a Steiner

Jardu Šklebeného jsem znal od školních lavic. Jarda patřil na rozdíl ode mne mezi premianty. V roce 1955 jsme jeli na školní výlet do Prahy a potom lodí do Štěchovic. Tam byla přestávka na občerstvení. My jsme si ve stánku koupili cigarety značky Lípa za 2kčs. Inu bylo nám po nich blbě. Jarda nikdy žádnou srandu nezkazil, mám na něj jen dobré vzpomínky.

Míra Mařík ze Záluží

Při vzpomínce na Jardu Šklebeného se mi vybaví chvíle, kdy nám přinesl fotku do připravovaného Almanachu. Tenkrát ji jen tak položil bez mrknutí oka na stůl a pronesl: „Tak jsem

taky přinesl nějakou fotku do toho Almanachu“ a odešel. Na první pohled vypadala jako nějaká rodinná fotka od kaktusáře, ale na ten druhý jsem pochopil, jaký měl smysl pro humor. Považuji ji za jednu z nejlepších, kterou v Almanachu máme, a vždy se mi vybaví při vzpomínce na Jardu. Díky nejen za ni, ale hlavně za to, co pro klub vykonal. Nezapomeneme.

Jirka Musil

Když mně bylo asi 12 let (to bylo v roce 1978) tak jsem poprvé navštívil sbírku Jardy Šklebeného (tenkrát pana Šklebeného) v Třemošné. Byl jsem tam na návštěvě spolu s mámou, která s Jardou pracovala na Správě dráhy a návštěvu domluvila, protože jsem tou dobou již pěstoval kaktusy.

V Jardovo sbírce jsem si připadal jako Alenka v říši divů, tak velká astrofyt a feráky jsem před tím nikdy neviděl. Dokonce jsem dostal dva semenáčky *A. ornatum* a mám je dodnes, je jim dnes více než 50 let.

Další vzpomínku na Jardu mám též z mládí, kdy mně po mámě poslal několik sáčků kaktusových semen. Byly to právě astrofyt, dále pak noťáky a oba dva druhy *Brasilicactusů* (*haslebergii* a *gresnerii*). Poprvé jsem tenkrát vysel do sklenic Fleischerovo metodou. Krásně vše vyklíčilo a tím jsem dokonale propadl kaktusářské vášni. Jarda mě má tak trochu na svědomí.

Petr Kuták

Když jsem asi před šedesáti lety začal pěstovat kaktusy a měl už jsem jich na okně asi deset, táta se o tom v práci zmínil, tak že prý ten mladý Všahoje v Leducích jich má spoustu. Zajeli jsme tam a po chvíli přijel v hadraplánu nějaký pan Calta. To jsem zíral, tolik různých kaktusů jsem ještě neviděl. A jestli prý známe Jardu Šklebenejch, když jsme z Třemošné. Neznali, tak že zrovna k němu jede. Ve skleníku jsem tam koukal s otevřenou pusou. Na parapetu i na policích zářila spousta křídově bílých biskupských čepiček, které jsem do té doby viděl jen na obrázku. Ten obraz vidím před očima ještě dnes.

Míla Hájek

Radši vzpomínám na veselého kamaráda, který nezkazil žádnou legraci než na období, kdy už měl zdravotní problémy. I v té době jsme si několikrát telefonovali.

Mám před očima jeho šibalský úsměv, když jsme na jednom klubovém bálu v pauze mezi písničkami dotančili a zastavili jsme se s mojí ženou u manželů Šklebených. Trochu jsme si povídali, jaké je to pěkné a moje Eva si Jardovi postěžovala, že u stejného stolu, kde sedíme, je druhá žena s naprosto stejnými šaty, jako má ona. Na to Jarouš zahlásil: "A to je vietnamský butik?" Samozřejmě, že si šaty pořizovala v normálním krámu krátce před bálem a nebyly zrovna nejlevnější, takže se zamračila a když jsme odtančili, tak se mě ptala – co to je za vola? No a já jí vysvětlil, že je to náš předseda a že to určitě nemyslel zle. Po několika měsících se Jarda objevil u nás na Štěgripoka s kyticí růží a s omluvou.

Mezi námi bylo ale jasno, že takovou nahrávku na smeč nemohl nevyužít. Takže jeho šibalský úsměv a mezířka mezi předními zuby, kterou si uměl pochválit – takhle si ho chci pamatovat.

Honza Jíška

Klub kaktusářů Plzeň, z.s.

pořádá

již 26. ročník symposia o kaktusech

Plzeňské kaktusářské kolokvium

které se uskuteční v sobotu 13. září 2025

ve společenském sále Střední průmyslové školy dopravní, ul. Karlovarská 99, Plzeň

Pátek 12. září od 18 hod se koná „Setkání přátel plzeňského fóra“

neformální setkání ve sbírce Jiřího Musila v Plzni, ul. Žižkova 45
sudové pivo Prazdroj 12° věnuje KK Plzeň – půllitr s sebou,
prohlídka sbírky, diskuze nad kaktusy, promítání s kaktusářskou tematikou
ve 20:30 – **Povídání s Vlastimilem Habermannem** (film)
pro nenáročnou možnost přespání v místě konání ve spacáku nebo ve stanu.

Sobota 13. září od 9:00 Kolokvium

9:00 – 10:30 Burza rostlin a pěstitelských potřeb

10:45 – 13:00

Pěstování Homalocephala texensis

Roman Čermák - krátký film & diskuze

Pěstování pravokořenných echinomastusů

Jiří Valoušek - krátká přednáška & diskuze

Pěstování orchidejí

Tomáš Procházka - krátký film & diskuze

Pěstování echinocereusů

Svatopluk Matějka - krátký film & diskuze

Ochrana proti červcům dle aktuální dostupnosti přípravků

Pavel Peregrin - krátká přednáška & diskuze

O substrátech, zálivce a hnojení mrazuvzdorných kaktusů

Vít Zavadil - krátký film & diskuze

Výsevy pod LED osvětlení

Robert Jícha - krátká přednáška & diskuze

Přípravky pro sazení, využití 3D tisku

Marek Nedvěd - ukázka & diskuze

Luboš Kanca - krátké filmy k příspěvkům

Od 13:00 – oběd a **návštěvy ve sbírkách** (viz. <http://kkplzen.eu/index.php/nase-sbirky>)

Návštěvu sbírky je nutné u konkrétní osoby domluvit předem, nejpozději během dopolední burzy. Bez ohlášení nebude garantována přítomnost majitele ve sbírce.

Změna programu vyhrazena, informace: www.kkplzen.eu, dotazy: vybor@kkplzen.eu

Tento zpravodaj vydává pro své členy Klub kaktusářů Plzeň, z. s., Žižkova 1663/45, 30100 Plzeň, IČ: 01798472, bankovní spojení: 2701158336/2010, klubové internetové stránky: kkplzen.eu, náklad: 150 výtisků. Veškeré náměty, podněty, připomínky můžete sdělit každému členu výboru, e-mail: vybor@kkplzen.eu, články a fotografie zasílejte na e-mail: kutak@plzen.eu

Jaroslav Šklebený s rodinou u svého skleníku, Třemošná 1980

pohled do skleníku, Třemošná 2007